

A Fővárosi Ítéltábla a Sántha és Pozsgai Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, ... jogtanácsos által képviselt Nemzetgazdasági Minisztérium (1051 Budapest, József nádor tér 13-15.) alperes ellen, közérdekű adat kiadása iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2012. február 13. napján meghozott, 19.P.25.712/2011/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy választása szerint, postai vagy elektronikus úton 15 napon belül adja ki a felperes részére az üzleti titkot tartalmazó mellékletek, illetve az egyéb meg nem ismerhető adatok felismerhetetlenné tételével,

- a Győr-Moson-Sopron megye közigazgatási területén (kivéve Győr és Sopron megyei jogú városok közigazgatási területét) játékkaszinókban folyó szerencsejáték szervezésére irányuló tevékenység vonatkozásában az ...-vel ... napján kötött, és jelenleg is hatályos koncessziós szerződést és valamennyi módosítását, és az adott pályázat koncessziós törvény 9/A. §-a értelmében készített pályázati emlékeztetőket, és

- a Budapest (kivéve Budapest V. kerületének közigazgatási területét) és Pest megye közigazgatási területén játékkaszinókban folyó szerencsejáték szervezésére irányuló tevékenység vonatkozásában az ...-vel ... napján kötött, és jelenleg is hatályos koncessziós szerződést és annak valamennyi módosítását és az adott pályázat kapcsán a koncessziós törvény 9/A. §-a értelmében készített pályázati emlékeztetőt.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 22.500 forint perköltséget.

A le nem rótt 27.000 forint kereseti illetékről úgy rendelkezett, hogy azt a Magyar Állam viselje.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, 7. § (1) bekezdését, 61. § (1) bekezdését, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 1. § (1) bekezdését, 2. § 4., 5. pontjait, 19. § (1), (2), (3) bekezdéseit, a 20. § (1), (2), (6) bekezdéseit, 21. § (1), (2), (3) és (7) bekezdéseit, a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény (Koncessziós tv.) 9/A. § (1), (2), (3), (4) bekezdéseit, 19. § (1), (2), (3) bekezdéseit, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 3. § (5) bekezdését, 4. § (1) bekezdését, 163. § (1), (2), (3) bekezdéseit, 164. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését.

A perbeli előadások alapján alapvetően abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes által részben elismert kereseten túlmenően a koncessziós szerződések egésze közérdekű adatnak minősül-e.

A felperes álláspontja ezzel kapcsolatosan az volt, hogy a koncessziós szerződések teljes egésze közérdekű adatnak minősül, figyelemmel az adatvédelmi biztos állásfoglalására, mely szerint a szerződés tartalma állami vagyonról szóló rendelkezés. Ezzel szemben az alperes azon az állásponton volt, hogy kizárólag a Koncessziós tv-ben meghatározott adatok minősülnek közérdekű adatnak.

Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Avtv. logikájából és rendszeréből az következik, hogy amennyiben az adott szerv - jelen esetben az alperesi minisztérium - az Avtv. hatálya alá esik, akkor az általa kezelt adatok mindaddig közérdekű adatnak minősülnek, ameddig az arra vonatkozó törvényi kivétel hatálya alá nem esnek. Ebből következően a koncessziós szerződésnek csak azok az adatai nem nyilvánosak, amelyekre nézve a törvény, az adatfajta meghatározásával kivételt teremt. A Koncessziós tv. rendelkezései nem kivételt teremtenek, hanem megerősítik az adott kezelt adatok közérdekűségét, de a nyilvánosság alól nem állapítanak meg kivételt a koncessziós szerződés további adatait illetően. Törvényes korlátozás hiányában a koncessziós szerződésekben foglaltak közérdekű adatnak tekinthetők, mivel általuk közvagyonnal való rendelkezés történik. Amennyiben a szerződések személyes adatokat tartalmaznak, illetve ténylegesen üzleti titkot hordoznak, kizárólag ezek a részek tehetők felismerhetetlenné.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott a perköltségről.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és az elismert követelésen (pályázati emlékeztetők teljes tartalmának kiadása) túlmenő kereset teljes elutasítását kérte.

A felperes által kiadni kért szerződések szerencsejátékok lebonyolítására hivatott szervezet alapítása és működtetése tárgykörben jöttek létre, amely nem liberalizált tevékenységnek minősül. A pályázati kiírások nem automatikusan közzétett, bárki számára megismerhető dokumentumok, azok kizárólag az országos napilapokban megjelent pályázati felhívásban közzétett díjak ellenében voltak megvásárolhatók.

Az Avtv. által támasztott azon követelménynek, mely szerint a feladatkörébe tartozó ügyekben a közvélemény pontos és gyors tájékoztatásával kell eljárnia, eleget tett a pályázati emlékeztetők elkészítésével. A közérdekű adatokról való tájékoztatás módját külön jogszabály, jelen esetben a Koncessziós tv. állapítja meg. A jogszabályi rendelkezésekben egyértelműen megjelölésre került, hogy a koncessziós szerződéshez kapcsolódóan mely dokumentumokban foglalt adatok minősülnek közérdekűnek és harmadik személyek részére megismerhetőnek. Ezek a pályázati emlékeztetők, illetőleg a koncessziós szerződések azon tartalmi elemei, amelyek a nyilvános koncessziós pályázat kiírásának részét képezték. Nem ismerhető meg a teljes koncessziós szerződés, mert azon részei, melyek nem képezik a pályázati kiírás részét, nem közérdekű adatok. Hivatkozott ezzel összefüggésben ... és ...: ... című tanulmányára.

Az elsőfokú bíróság téves következtetésre jutott, amikor azt állapította meg, hogy az alperes az Avtv. hatálya alá eső intézmény, és az általa kezelt adatok közérdekű adatnak minősíthetők, mindaddig, amíg törvényi kivétel hatálya alá nem esnek. A Koncessziós tv. módosításának indokolása is kimondja, hogy az Avtv. nem aktanyilvánosságot, hanem adatnyilvánosság garantál, és a közérdekű adatok nyilvánosságra hozatalának követelménye teljesíthető a szerződés nem védett részeinek nyilvánosságra hozatalával is. Ennek megfelelően nem általában kell nyilvános dokumentummá nyilvánítani a szerződést, hanem meg kell határozni mind a pályázatok, mind a megkötött szerződés közérdekű adatnak minősülő tartalmi elemeinek körét és ezek nyilvánosságát kell biztosítani.

Hivatkozott arra is, hogy a Koncessziós tv. és az Avtv. viszonyában is érvényesülnek a „lex specialis derogat lex generalis” és a „lex posterior derogat lex prior” jogértelmezési alapelvek. Ennek megfelelően az Avtv. az általános és régebbi jogszabálynak minősül, míg a Koncessziós tv. pedig speciális rendelkezéseket tartalmaz, egyben később is lépett hatályba, mint az Avtv.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Arra hivatkozott, hogy az Avtv. egyértelműen meghatározza, hogy a közérdekű adatok megismerését mely esetekben lehet korlátozni. A Koncessziós tv. nem kivételt teremt, hanem megerősíti az Avtv. szabályrendszerét. Az alperes által hivatkozott tanulmány és jogszabályi indokolás nem írhatja felül az egyértelmű jogszabályi rendelkezéseket.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla csak a fellebbezéssel érintett részben bírálhatta felül az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletével teljes egészében egyetértett, ezért azt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazott jogszabályokat teljes körűen ismertette, ezért azokra a másodfokú bíróság csak visszautal az alábbiak kiemelésével.

Helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság azt, hogy az alperes, mint a központi közigazgatás egyik szervezete, olyan állami szerv, melynek kezelésében lévő adatok, az Avtv. 2. § 4. pontja alapján közérdekűnek minősülnek, és azokat az Avtv. 19. § (1) és (3) bekezdései szerint megismerhetővé kell tennie.

Az Avtv. 19. § (2) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy a tájékoztatás módját és a közérdekű adatok körét jogszabály is megállapíthatja. Az alperesi álláspont szerint a megismerhető adatok körét, közlésének módját a Koncessziós tv. 19. § (2) bekezdése korlátozza, amikor úgy rendelkezik, hogy a koncessziós szerződés azon tartalmi elemei, amelyek a nyilvános koncessziós pályázat kiírásának részét képezték, közérdekű adatnak minősülnek.

Az Avtv. és Koncessziós tv. rendelkezéseinek összevetésével nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy az alperes által hivatkozott szabály korlátozást jelentene, mert erre utaló kitétel egyáltalán nem szerepel a jogszabálysövegben. A Koncessziós tv. egy megállapítást tesz, de sem kifejezetten, sem pedig rendszertani értelemben nem utal a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozására. Helyes volt az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezés megerősíti az Avtv. közérdekű adatok megismerésére vonatkozó főszabályát.

Az alperesi fellebbezésben foglalt hivatkozásra tekintettel a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a koncessziós szerződések megkötését megelőző pályázati kiírás teljes egészében nyilvánosnak minősült. Az a tény, hogy ezt csak ellenérték fejében lehetett megszerezni, olyan garanciális szabály, melynek célja a potenciális érdeklődők pályázati anyaghoz jutásának biztosítása.

Az alperes által hivatkozott jogszabályi indokolás, a Koncessziós tv-nek a 2000. évi XXXIV. törvénnyel való módosításának nem hivatalos általános indokolása alapvetően az üzleti titok és közérdekű adatok konkurálását taglalja, melynek teljes szövege nem támasztja alá az alperesi álláspontot. Az üzleti titokra hivatkozás tekintetében a Koncessziós tv. 19. § (3) bekezdése tartalmaz szabályt, azonban a felperes a közérdekű adatok kiadását kifejezetten, a saját tapasztalataira is hivatkozással, az üzleti titok felismerhetetlenné tételének lehetősége mellett igényelte.

A fellebbezésben szintén idézett tanulmányból vett mondat sem támasztja alá egyértelműen az alperesi álláspontot, mert nem fogalmazza meg a tudományos

bizonyosság szintjén azt, hogy kifejezetten a Koncessziós tv., mint speciális és ágazati jogszabály határozza meg a kivételeket az Avtv. generális szabálya alól. Az idézett rész a Koncessziós tv. tekintetében csak annyit állít, hogy maga a törvény több esetben minősít nyilvánosnak, közérdekűnek egyes adatokat, majd idézi a törvény szabályait.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét, annak helytálló okfejtésére tekintettel helybenhagyta.

A fellebbezés eredménytelen maradt, ezért az alperes köteles viselni a felperes másodfokú perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint. A másodfokú perköltség a felperesi jogi képviselő, 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §(1) bekezdése szerint megállapított ügyvédi munkadíja.

Az eljárás tárgyi illetékmentes, ezért a feleknek illetékfizetési kötelezettsége nem keletkezett.

Budapest, 2012. június 26.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő